

[Arbejdsministeren]

re har afvist et arbejds- eller uddannelsesstilbud, har ret til dagpenge.

Det er et grundlæggende element i det danske arbejdsløshedsforsikringssystem, at der kræves en tilknytning til arbejdsmarkedet, for at man kan blive og forblive forsikret mod arbejdsløshed. Forudsætningen for at forblive forsikret er, at man inden for de sidste 3 år har haft 26 ugers arbejde. Man har således som hovedregel ret til dagpenge i 2½ år.

Såfremt man er ledig og i løbet af disse 2½ år ikke har kunnet finde beskæftigelse, har man ret til et arbejdstilbud, hvorved man på ny får ret til dagpenge i 2½ år. Har man herefter igen ikke kunnet opnå beskæftigelse i de forløbne 2½ år, kan man, f.eks. ved at have modtaget et uddannelsesstilbud eller ved at have modtaget iværksætterydelse, endnu en gang erhverve ret til dagpenge i 2½ år. Man kan således modtage dagpenge i mere end 7 år, i visse tilfælde op mod 9 år, uden at have været tilknyttet arbejdsmarkedet på normale løn- og ansættelsesvilkår.

Jeg finder, at dagpengesystemet strækker sig ganske vidt, når man har mulighed for at være uden kontakt med arbejdsmarkedet på almindelige løn- og ansættelsesvilkår i mere end 7 år og stadig bevare retten til dagpenge. En så lang periode findes så vidt mig bekendt ikke i noget andet land.

Det har hele tiden været regeringens klart udtrykte holdning, at problemerne for den gruppe, der har været uden normal tilknytning til arbejdsmarkedet i en så lang periode, ikke skal løses ved en forlængelse af dagpengeperioden.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ca. 7.000 risikerer at miste retten til dagpenge i 1992. Vi har i Arbejdsministeriet udarbejdet en undersøgelse på baggrund af materiale fra Det Centrale Arbejdsmarkedsregister, der viser, at knap 3.000 personer kan risikere at miste retten til dagpenge. Dette tal ligger på linje med en undersøgelse, som Arbejdsløshedskasserens Samvirke har foretaget. Det skal i øvrigt betones, at de 3.000 personer kun er den gruppe, der risikerer at miste retten til dagpenge; hvor mange af disse der får arbejde i løbet af året og dermed ikke mister retten til dagpenge, ved vi af gode grunde ikke.

Jeg skal på regeringens vegne indstille forslaget til forkastelse.

Jytte Andersen (S):

Vores ordfører har ikke mulighed for at være til stede i salen i øjeblikket, og jeg skal derfor på hr. Ole Vagn Christensens vegne give udtryk for Socialdemokratiets opfattelse.

Socialdemokratiet er enig med SF i, at der skal gøres noget for de ledige, som mister retten til dagpenge. De ledige må ikke kunne opfatte Folketinget som et forum, der ikke tager hensyn til deres situation. Socialdemokratiet mener imidlertid i modsætning til SF, at måden, det bør gøres på, er, at forligspartierne omkring UTB erkender, at dette er partiernes fælles ansvar. Vi må erkende, at de ledige har oplevet situationen således, at hver gang de nåede en målstreg, blev fristen forlænget, uden at de havde mulighed for aktivering.

I de nuværende forhandlinger om aktivering lægger vi i Socialdemokratiet vægt på at ændre den passive situation, så de ledige opnår såvel rettigheder som pligter og får retten til at være aktive. I forbindelse med dette arbejde er vi helt enige med SF i, at der er en gruppe, som nu er kommet i klemme. Socialdemokratiet mener, at det bedste ville være at give denne gruppe et tredje arbejdstilbud, men dette kan der ikke skabes enighed om i forligskredsen omkring UTB.

Ud fra den erkendelse mener vi, at den næstbedste løsning er at gøre perioden død, altså indføre en moratorieordning, som det her er foreslået af SF. Det kan der desværre heller ikke skabes enighed om i forligskredsen. På den baggrund har vi i Socialdemokratiet stillet et forslag, som kommer til behandling senere på dagen, om indførelse af en dagpengelignende ydelse til denne gruppe af ledige, med krav om en handlingsplan for aktivering. I modsætning til et tredje arbejdstilbud og en moratorieordning vil Socialdemokratiets forslag ikke kunne afvises med henvisning til forligsbrud.

Jeg skal derfor sige til SF, at vi er positive over for intentionerne, men vi skal altså finde løsninger enten i forligskredsen – og det er ikke muligt – eller også uden for dagpengesystemets område.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal spørge fru Jytte Andersen, om jeg skal forstå det sådan, at dette kun er et spørgsmål i forligskredsen, og at vi andre simpelt hen